

Troget och yttradt då fordom borgmästaren i Brahestad ehreborne och högacht...

1700-1829 81 Cbza Fol.

Groget Ach

Uttradt

Då

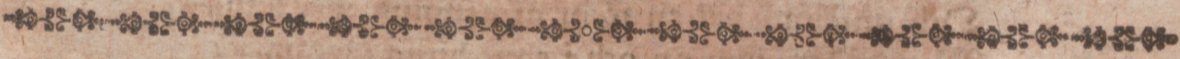
Wardom Borgmästaren i Brahestad

Schreborne och Högachtad

Herr HENRICH CORTE,

Sin Siäht förmedelst den timmeliga döden efter föregån-
gen Christelig beredelse / sin och alles wår högstförtiente Frällserman
Jesu Christo öfwerleswererade / blifwandes Kroppen af en
fornäm och hederlig Process till sin Lägerplaz i för-
bemelte Stadz Kyrckia beledsagat / hwilket
skedde den 4 Novembriis 1706.

Si contra mortem pietas probitasque valerent,
Corpus non premeret, CORTE, feretra tuum,
Funeris & luctus non forma feralis adeslet,
Si me nente Tibi stamina danda forent.
Nunc animam cœlo pietas, nunc nomen & ævo
Dat probitas, mors sic nil nisi corpus habet.

U P S A L A /

Tryckt hos Johann H. Werner R. M:z och Ups. Acad. Boktryckare.

A

Ach! jemmer/ sorg och nöd/ och bitter tårestrom-
mar/

Som Heros arma siähl och ögon gjorde ömma /
När hon sin trogne wäns Leanders död för-
nam/

Alt han omkommen war/ då han til henne sam.

Hon tände wäll i tijd på hassens strand en sackla /

Alt wännen skulle ej på mörcka hafwet wackla ;

Men säkert hinna fram till den bestända ort/

Där dhe hwar natt och förr sitt möte hade giordt.

Men sij! en afwundzman des sacklas låga kränkte/

Och så den simmand' war i kalla bölljan dränkte.

Ach! usle Hero, ach! din sackla blifwer släckt/

Din wäns/ din trogne wäns Leanders lijf och bräkt.

Din hiertans diupa sorg och jammers heta isfwer /

I så beskaffat mähl/ den säkert bäst beskriswer

Som äfwen nödgas see sin sällhet ligga nehr

I null/ jag menar/ ach! dygdådle Moster/ Ehr/

Som måste stillhas wedh ehr enda ögne-fagnad /

Ehr wän/ ehr liufwa wän/ förswar och troгна hägnad.

Jag säger med ett ord: som all ehr timlig lust

Förwärlad nödgas see i idell suck och pust.

Och ånkiönt det ej skedt af afwund eller bölljer ;

Men döden/ som os och i egne huus förfölljer /

Har gifwit detta slag; så är det likwäl wist /

Alt Hero en gång det i tredie gången mist.

Men Gudh/ som lofswat har för Jesu skull at lätta/

Som sig med tålmod i korset låta rätta /

Han fagne eder Siäl/ han styrckie hiertat så /

Alt korsets swära tyngd förswårt ej wara må.

Verf. I.

Min Himmel platt på alla sidor
målmar/ Min lust och frögd/ med
all des roo förkälmar/ Mitt hierta nu
en sorge-svimmel rör; Min wän är
död/ Mitt trogna halfwa hierta/ För
hwillkens skull i stadig sorg och smär-
ta/ Jag daglig dör.

II.

Ach uselhet/ och flychtigfulla wän-
dell/ Som wärlas ej/ men wär-
lar all wär handel/ Ut man ej weet
wist något nämna sitt; Jag är wäl
wärt tilstånd helt i fågnad/ Imorgon
blir i swarta kläder hågnad/ Sin få-
gring qwitt.

III.

Mär jag ej nys i ro och nöje stad-
der/ War jag ej den/ som blef af
wännen gladder/ Ach ringa lust mot
alt för stor förlust/ Jag hinte knapt få
see der af en strimma För än den blef
förbytt i sorgedimma/ I stadig pust.

IV.

Si är det fatt med all wär tim-
lig lycka/ Så synes Solen och sin
Himmel smycka/ Men giömdes snart
i dunckla målnet blir; Ach wore du i
lifwet än/ min hugnad/ Min glädie-
wind så snart ej blefwe lugnad/ Och
ginge bort.

V.

Ach kunde jag min sorg med blod
begråta/ Jag ofehlbart då skul-
le stönas låta/ Hur högt jag sak-
nar dig/ min ädle Wän/ Min Wän/
den jag i gull ej wille byta; Men
döden will min sällhets frögd förtrö-
ta/ Och ryckia hän.

VI.

Jag daglig satt förnögd med din
sida/ Jag sörgde ej om jag än skul-
le lida Förtahl/ beswär/ förtret/ och an-
nat mehr; Ty kunde jag ej sådant lå-
ta falla/ För all den gunst jag ägde da-
gar alla/ Hos wännen liär.

VII.

Ditt hierte-lag och tusend gåfwor
dina/ Min hiertans Wän/ förnögd
de sinnen mina/ Du war/ nåst Gudh/
förnämsta fågnan min/ Fast säcker blef
i Malört ofra wandlat/ Blef det igen
hos bågge doch bemandlat/ i redligt sin.

VIII.

Jag gjorde wäl förslag til tider
flera/ Min önskan war/ min wän/
dig tierna mehra/ Förnygra så mitt nöje
dag från dag; Men sij/ jag seer min
räkning irrad blifwa/ Bthaf en an/
som will mig förestrifwa/ en annan
lag.

IX.

In nödgas jag ifrån dig skilder
blifwa/ Ach om jag fått din les-
nad/ stända drifwa/ Wist skulle wij
tillika grafwen sedt; Doch så/ at wij
i rolig roo och gamman/ förnödt än-
nu en längre tijd tillsammans/ nu dö-
das det.

X.

Men store Gudh/ man wörda bör
din willia/ Tu wänner två för-
ena kan och stillja/ Ditt wählbehag i
bägge blifwer spordt; Ty batar ej
med kländer sig inställa/ Det bör och
skal allena här wed giälla: Gudh
har det giordt.

XI.

Si fabr då wähl/ min lust/ min
ro och ähra/ Jag will ditt namn
uti mitt hierta stära/ Så at hwar
blodfull ädra bära stall/ Ett witnes-
börd uthaf ditt lof och minne/ Till
des och jag min dödetimma hinner/
Och blifwer kall.

XII.

In medlertijd jag wäta witnen giu-
ster/ Hwar wed och du påminnel-
se äthniuter/ Som nyttiar än din
Makas lustighet/ Tånel tiden lär dig
mot förmodan brista/ Lät kärlek dy
sin ähta smak ej mista/ I kärlighet.

XIII.

Jag sluter nu din lista och min
swissa/ Min hiertans wän/ kan
jag ej mehr bewissa/ Så skrifwer
jag uppå din graf doch än: Här lig-
ger giömd en hälft utaf ett hier-
ta/ Swars snara dödh gör obe-
skriflig smärta/ Des trogne Wän.

Åf det sorg-bundne Husets
högtförplichtade Tienare

Johanson
Johan Prochman.

Sedan Ormsens ondskas har
Blett kullslagit all den lycka/
Hwar med Himlen först be-
smucka

Tänkt det jälla ächta-par /
Blef dem annat förelagt /
An at blifwa qwar i Eden /
Och få nyttia där den freden /
Som af Himlen blef tillsagt.
Ty teen de mot Herrans slut
Hade Ormsens oråd gillat /
Blef den sällhet dem förwillat /
Måste då ubr Eden uth.
Ach at Evæ wijsbets bet
Hennes sällhet så förtränkte /
At det Himlen henne skänkte /
Hon til trähl at döden gett.
Ach at wij i Adams fall
Ha förbytt wår frögd i smårta /
Hwillet när wij rätt behierta
Blir wår själ uti of kall.
Allt wårt lijf är nu en sorg /
Allt wår lefnad idel möda /
Tills wij äntliga från dhe döda
Skynda of til Himla-borg.
Troget och fördensfull må
Wara städz wår egen stamma
At och sorgen kan of klamma
I hwar winckel i hwar twå.
Ja! det är ju Tåre-bröd:
Ena wån i grafwen dölja /
Bill of Clotho så förfolja
Och då störta i all nöd.
Denna kalken smaken I /
Trogne Moster / tredie gången /
At Ehr måste wänner många
Alltid sörja klaglig sij.

Men fast Atrops eder själ
Bracht i jemmer / sorg och smårta /
Sårat hårt Ebrt sorgse hierta;
Stall doch Himlen ewigt wähl
Fågna den I hafwen mist
Bti höga himla högder /
Bti sälla sällhets frögder
Gläder honom Jesus Christ /
Där den klufwa Himmels häbr /
Söte Jesum städze ähret /
Endest Jesu ähra lærer /
Med en Engel-stamma städz.
Han för hårda tungors tabh
Wunnit har ett säkert näste /
Blir nu wed sin Jesum fästet
I hans helga Bröllops sabl.
Där är fågnad / fred och frögd /
Där är lust och allstions nöje /
Där seer han med gladlynt löje
På sin Jesum heel förnögd /
Prisar Gud med Engla-Mun.
Widrigt eij des frögd förstörer /
Den i ewighet errörer
Bthaf Zions hälso-brunn.
Billigt måste ty Ehr Siäl /
Trogne Moster / intet sörja /
Ty Ehr Wån nu welat börja
Annat lijf i ewigt wähl.
Hwillet nu sin början har;
Men skall aldrig ändring wunna /
Aldrig til nån ända hinna /
Bti ewighetens daar.
Des beröm skal dagelig
Oförtränkt i ähra lysa /
Medan lust och watnet hysa
Siäll- och Fieder-slag i sig.

Tillfatt af
Petter Prochman.

